

תהלים • פרק י'

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this painful yet deeply comforting kapitel, Dovid HaMelech cries out to Hashem from the depths of galus, asking why He seems to stand far off and hide His face in times of trouble. He describes the terrible arrogance of the rasha who ruthlessly hunts down the poor and helpless, foolishly believing that Hashem does not see or care. Dovid HaMelech begs Hashem to arise and break the power of these wicked oppressors, concluding with the powerful emunah that Hashem is the eternal King Who hears the cries of the humble and will ultimately bring justice to the orphan and the downtrodden.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לֵמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה:

בְּגִאוֹת רָשָׁע יִדְלֹק עֵינִי יִתְפָּשׂוּ בְּמִזְמוֹת זֶה חָשְׁבוּ:

כִּי־הֵלֵל רָשָׁע עַל־תְּאוֹת נַפְשׁוֹ וּבִצָּע בִּירוֹ נֶאֱמַר יְהוָה:

רָשָׁע כְּגִבּוֹה אָפֹו בְּלִי־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מִזְמוֹתָיו:

יַחֲלִיו דְּרָכֹו [דְּרָכֹו] בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיהָ מִגִּדּוֹ כָּל־צוֹרָרָיו יִפִּיחַ בָּהֶם:

אָמַר בְּלִבּוֹ בְּלִי־אֲמוּט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־בָרַע:

אֵלֶּה פִּיהֹו מִלֹּא וּמִרְמוֹת וְתָה תַחַת לְשׁוֹנוֹ עָמַל וְאָנוֹן:

יָשָׁב בְּמִאֲרֵב חֲצִירִים בְּמִסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לֹחֲלֹכָה יִצְפֹּנוּ:

יֶאֱרָב בְּמִסְתָּר כְּאֲרִיָּה בְּסֻכָּה יֶאֱרָב לַחֲטוֹף עֵנִי יַחֲטֹף עֵנִי בְּמִשְׁכּוֹ בְּרִשְׁתּוֹ:

וּדְכָה [יִדְכָּה] יִשָּׁח וְנָפַל בְּעֲצוּמָיו חֲלֹכָאִים [חֵיל] [כָּאִים]:

אָמַר בְּלִבּוֹ שָׂכַח אֵל הַסֹּתִיר פָּנָיו בְּלִירְאָה לְנִצָּח:

קוֹמָה יְהוָה אֵל נִשָּׂא יָדָה אֶל־תְּשַׁכַּח עֲנִיִּים [עֲנִיִּים]:

עַל־מָה נֶאֱמַר רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ:

רְאֵתָה כִּי־אֵתָה עָמַל וְכַעַס תִּבְטֵל לְתַת בְּיָדָה עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֲלֹכָה יְתוֹם אֵתָה הִיִּיתָ עוֹזֹר:

שָׁבַר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרַע תִּדְרוֹשׁ־רָשָׁעוֹ בְּלִיתִּמְצָא:

יְהוָה מִלֶּךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מִאֲרָצוֹ:

תְּאוֹת עֲנִיִּים שָׁמַעַתָּ יְהוָה תִּכְיֵן לָבָם תִּקְשִׁיב אֲזִנְךָ:

לְשַׁפֵּט יְתוֹם וְדָךְ בְּלִי־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ אֲנוּשׁ מִן־הָאָרֶץ:

